
De mens in het Koninkrijk van God (3)

J.G.Bulthuis

Bewustwording van onze menselijke vermogens. God dienen met 'AL' wat in ons is. Dit vormt de hoofdgedachte van het eerste deel van deze serie. Ook nu zullen wij ons weer met dit aspect bezighouden. We geloven immers dat door dit evangelie de mens in al zijn waardigheid teruggebracht gaat worden en nog veel meer. Wat in puin ligt, wordt opgericht. Wat ziek is, genezen. Wat weggedrukt werd, wordt naar voren gehaald. God voorziet in Christus in AL onze behoeften, zodat de volledige mens zal kunnen leven in overvloed.

Willen

Eén van onze functies is de wil. Het vermogen om door overleg met jezelf te beslissen voor een bepaald handelen. Een vrije wil. God doet ook daar een appèl op: wie wil, die neme ..... Openb.22:17b. De Heer vraagt een zieke: Wat wilt gij ..... Marc.10:36. En over de meeste Jeruzalem- mers treurt Hij: Gij hebt niet gewild Luc.13:34. Paulus schrijft: macht over je eigen wil hebben ..... 1 Cor.7:37.

De mens is geen willoos wezen, overgeleverd aan een noodlot dat bestuurt. Of als een marionet geschapen om ongevraagd en onbewust naar de pijpen van (een) god te dansen. Onze hemelse Vader zal nooit buiten onze wil om gaan. Juist door zèlf te willen, toont de mens zijn bewuste keuze en betrokkenheid bij de dingen des levens. God wil geen slaven, onmondig, leeg en passief. Hij zoekt de mens met jaloersheid, omdat deze

---

Op God gericht

Zijn beelddrager is. Een gelijkwaardige partner, die weet wat-ie wil en doet.

Gods bedoeling is dat de mens zich met zijn vrije wil op Hem richt. Een aan Hem overgegeven leven. Niet vrijblijvend, maar afhankelijk van de Schepper. In een volledige gehoorzaamheid zich binden voor eeuwig. Hechten aan God, één geest met de Here. De mens is er niet voor bestemd om zelfstandig, dat is hier dan los van God, te bestaan (= zijn, bestaan, leven). Hij heeft ons gemaakt en wij behoren Hem toe. Want: Gij hebt alles geschapen, en om Uw wil was het en werd het geschapen, Openb.4:11. De van God onafhankelijke mens openbaart het wezenlijke van satans zonde. We vinden dit terug in de verzoeking van Jezus in de woestijn en straks in de antichrist. Wij echter, wij zullen ons nog veel meer onderwerpen aan de Vader en leven, Hebr.12:9. De mens is gepland om zich 'in Hem' te bewegen en te leven, Hand.17:28. Met onze wil zullen wij dit eeuwige levensprincipe dragen. Geheel bewust, doordacht, trefzeker en welgemeend ons richten op God.

Remmingen

Waar hij de kans kreeg en krijgt, zal satan onze wil trachten te torpederen. Occulte geesten kunnen mensen soms zo bevangen, betoveren en verlammen, zelfs tot een medium der duisternis maken. De geest van verwerping zorgt voor de nodige onzekerheid en twijfel, zodat beslissingen uitblijven.

Door zijn verleugende werkingen houdt hij heel wat talentontwikkeling van gelovigen tegen. Men weet niet wat men wil en komt dus tot weinig of niets. Dit in tegenstelling tot hen die een 'willetje' hebben, koppig, onbuigzaam en hard. De weder-

---

spannige geest doet daar zijn werk. En de mens komt niet tot wat gebeuren moet. Vrome leergeesten komen met bijbelteksten aandragen als: zonder Hem kun je niets doen. Of: God moet (eerst) het willen en werken in je doen, hoor. Zo proberen ze de christen afwachtend en dus vruchteloos te maken. Het "Vader, Uw wil geschiede" is dan een excuus voor de zogenaamde menselijke onmacht en ontoereikendheid.

Herstel

Al deze pijlen resulteren hierin dat de mens zich niet verheft in de geestelijke wereld. Hij moet klein blijven. Ondertussen weet de vijand wel zijn wil door te drukken. Wij zullen bij onszelf deze zaken onderkennen en de machten tentóonstellen. Bij zicht op deze dingen kunnen de tegenstanders ontwapend worden. Zó immers zegeviert de gelovige, Col.2:15. Daarbij zal natuurlijk geoefend dienen te worden de wil te ontwikkelen, te mobiliseren. Steeds meer en meer gereinigd van het verkeerde denken, zich gewennen aan een stabielere gerichtheid op wat God zegt. De wil geneest en opereert in een gezond klimaat als de mens zich laat beïnvloeden door het woord van God, het evangelie. Zelfonderzoek met de vraag: wat wil ik nu eigenlijk. Waar de wil zich laat inspireren door de motieven van dat evangelie, daar is hij op de goede weg. Daar wordt dan zeker de bevestiging van de Heer ervaren. Een opgewekte en vrije sfeer ontstaat als de gelovige duidelijk omlijnd zijn wil in dienst stelt van de gerechtigheid Gods. In zo'n leven hoort hij thuis.

Kracht

De term 'wilskracht' brengt ons op een ander onderwerp. De mens bezit kracht, een psychische kracht, verankerd in zijn geest. Men spreekt ook wel over geestkracht, daadkracht, en dergelijke.

Het is de ingeschapen geestelijke energie die de mens in staat stelt te werken, plannen te realiseren, te leven en te dienen. God vraagt ons deze kracht in te zetten, om Hem geheel daarmee te dienen. Ook hierin overvraagt Hij ons niet. Dit alles is ons immers mogelijk en dus geheel normaal. Vooral in moeilijke tijden blijkt hoe taai de mens kan zijn. Verreweg het overgrote deel der mensheid heeft zich mede hierdoor staande weten te houden de eeuwen door, ondanks het hiel bijten van de duivel. Vijandige invloeden zoals luiheid, traagheid, gemakzucht, of - natuurlijk ook hier weer - de vrome geest met: 'vooral niets in eigen kracht', ondermijnen onze kracht. Welk een heerlijke mogelijkheid opent zich echter vanuit het evangelie als Paulus in Rom.8:26 ons voorhoudt dat de heilige Geest ons in zwakheid te hulp komt. Dit toont onbegrensde perspectieven. Voor de gelovige mens mèt God geldt dat alle dingen mogelijk zijn. Door geloof mag en kan hij zeggen: ik sta - met mijn God - voor niets. Door zijn werking met kracht in ons zal in het herstelproces mede onze eigen kracht geheel mobiel worden en met volharding inzetbaar.

Het goede in ons

Paulus schrijft aan Filemon dat hij toch vooral zal werken aan een grondig kennen van al het goede dat in ons naar Christus uitgaat, vers 6. Wel, van al dat goede hebben wij enkele aspecten genoemd: verstand, hart, wil, kracht. Met nadruk herhalen we dat deze functies van de mens geen aparte, losse onderdelen zijn in zijn wezen, maar vermogens van de totale mens. De mens leert, de mens oefent kracht uit. Niet: mijn verstand leert, mijn wil wil, mijn kracht werkt, mijn geloof gelooft, enz. De totale mens funktioneert als een eenheid van ziel-geest-lichaam. Slechts voor onze bespreking lichtten we de afzonderlijke functies er

*Naar Christus
uitgaan*

even uit.

Al dit goede, en nog veel meer, zullen wij op Christus richten. Met Hem verbinden, in Zijn dienst stellen, door Hem laten leiden, genezen, inspireren en tot volheid laten uitgroeien. Hier zoeken wij kennis over te verkrijgen, duidelijkheid en routine. God wil ons volledig aanwezig laten zijn, Hij zoekt de mèn's! Met al het ingeschapene, al het vermogen. Wat verheffend en menswaardig is deze benadering. Balsem op de wond van verwerping, falen en (vrome) verachting. God wordt verheerlijkt in Zijn schepping, dus juist in het mooiste daarvan: de mens. Het is nu ònze liefde tot Hem dat wij ons zelf door middel van het evangelie van Jezus Christus zó gaan veranderen, opstellen, opvoeden en vormen dat Hij werkelijk Zijn beeld ten volle zal geopenbaard zien. Wij zoeken met een waarachtig hart Zijn verheerlijking, en Hij de onze. Hoe wonderlijk is dit.

Het AL wat in ons, van ons is, gaat naar Christus uit. Dit willen we! Met geheel ons verstand en hart. Want voor de totstandkoming van Gods einddoel is en blijft de mens, met z'n gehele arsenaal aan kunnen, aangewezen op Jezus. Ons door de Vader gegeven als Leidsman en Herder, Verlosser en Hersteller, Hoofd en Heer. Voor de verwerkelijking van Gods voornemen met ons kunnen wij zonder Jezus niets doen. Blijven onze vermogens ongeheiligd, gevangen, onvruchtbaar. Slechts voor dit aardse leven worden ze dan min of meer ingezet. Maar er liggen in de schepping en in Gods bedoelen veel meerdere en hogere mogelijkheden en ontwikkelingen en invullingen van onze talenten dan alleen voor dit tijdelijke en natuurlijke leven hier. Tot waar en waardig en bewust leven komen in twee werelden tegelijk:

---

hemel en aarde. Waarbij ons aksent ligt op het eerste: wandelen in de hemelse gewesten. Daar liggen de belangen, opdrachten en de toekomst van de christen. Dus schatten verzamelen in de hemel. Geestelijk rijk worden; geoefend, bekwaam zijn in het Koninkrijk van God. Vrucht en gaven van de Geest, de gezindheid van Jezus, de werken die Hij deed uitvoeren, satans rijk overwinnen en liquideren, en tenslotte de schepping herstellen, dat is ons begeren. Voor die liefde spannen we ons dagelijks in, schrijft Paulus. Dit zal de rechtgeaarde gelovige op het hart geschreven zijn. Daar wil hij zijn menselijke functies voor lenen. Deze goddelijke projecten zullen ons boeien en ons doen en laten gaan bepalen. Het is een verheven leven, terwijl we er al doende zelf heerlijk van opknappen. En dat behaagt de goede God.

De smalle weg

Voor de praktisering ervan betekent het voor ons dat onze denkwereld, methodiek, spreken, visie op leven en mens, overgenomen wordt van Jezus. Een benadering en aanpak die van Hem zijn. Hij liet ons een duidelijk voorbeeld na. En Zijn belofte geldt voor allen die Hem willen navolgen: de heilige Geest zal het uit het Mijne nemen en het u openbaren. Vandaar dat onze aandacht 'alleen' op Hem gericht zal zijn. Alle andere wegen, filosofieën, godsdiensten en alternatieven vallen daar buiten. Het is dus een smalle weg om slechts op Jezus Christus en Zijn evangelie van het Koninkrijk der hemelen te steunen. Maar het is dan wel de enige weg ten leven, tot behoud van de mens en zijn plaats en positie in de schepping. Het is van het allergrootste belang om tot bevrijding en beheersing te komen van de boze geesten van verwerping en wederspanning om tot die overgave aan de Heer te kunnen komen die strikt

---

noodzakelijk is om als christen die smalle weg nauwkeurig te bewandelen. Niets mogen wij ons veroorloven wat deze vijanden aan remmingen ons trachten op te leggen. Overgave aan de Meester is meer dan nodig in deze en de nabije toekomst. Nu is dat dikwijls en overal gepredikt, maar steeds weer bleek uit de praktijk dat alle goodwill van ons hart niet voldoende was om zo ver te komen. Beschuldigende woorden als: je gelooft niet genoeg, en: wil je wel? Dergelijke boetepreken bleken ook niet het gewenste effect te bereiken. Bij het onderscheiden van bovenge- noemde vijanden en het aanpakken van de strijd ertegen, kwam meer ruimte dan ooit in onze hemel. Zo zullen wij totaal met hen dienen af te rekenen, opdat wij ons onbelemmerd kunnen vullen en verzadigen met Jezus' beeld. Waar in ons hart eerst de gebaande weg gemaakt wordt door bevrijding, daar ontstaat de mogelijkheid voor God om ons Zijn heil te laten zien. Wij kunnen en zullen Hem dan loven en danken en aanbidden in geest en waarheid. De juiste volgorde, een gezonde zaak en een verblijdende waarheid.

Kom en ga met ons, deze weg omhoog!